

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. gegužės 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 45 straipsnis – Laisvas darbuotojų judėjimas – Vienodas požiūris – Socialinės lengvatos – Reglamentas (ES) Nr. 492/2011 – 7 straipsnio 2 dalis – Šeimos išmokos – Darbuotojas, globojantis teismo sprendimu pas jį įkurdintą vaiką – Darbuotojas rezidentas ir darbuotojas nerezidentas – Skirtingas požiūris – Pateisinimo nebuvimas“

Byloje C-27/23 [*Hocinx*]ⁱ,

dėl *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas, Liuksemburgas) 2023 m. sausio 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2023 m. sausio 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

FV

prieš

Caisse pour l’avenir des enfants

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė K. Jürimäe, trečiosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai N. Piçarra, N. Jääskinen (pranešėjas) ir M. Gavalec,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- FV, atstovaujamo advokato J.-M. Bauler,
- *Caisse pour l’avenir des enfants*, atstovaujamos advokatų A. Rodesch ir B. Rodesch,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Clotuche-Duvieusart ir B.-R. Killmann,

* Proceso kalba: prancūzų.

ⁱ Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

susipažinęs su 2024 m. sausio 25 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 45 straipsnio, 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011, p. 1) 7 straipsnio 2 dalies, 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72; klaidų ištaisymas OL L 188, 2013, p. 10) 67 straipsnio ir 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009, p. 1), 60 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant pasienio darbuotojo FV ir *Caisse pour l'avenir des enfants* (Vaikų ateities kasa, Liuksemburgas; toliau – CAE) ginčą dėl pastarosios atsisakymo skirti šeimos išmoką vaikui, teismo sprendimu įkurdintam FV šeimoje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas (ES) 2019/1111

- 3 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (ES) 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo (OL L 178, 2019, p. 1) 1 straipsnio 2 dalies d punkte numatyta, kad šis reglamentas taikomas „vaiko įkurdinimui globos įstaigoje ar globėjų šeimoje“.
- 4 Reglamento 2019/1111 30 straipsnio 1 dalyje numatyta:
„Vienoje valstybėje narėje priimtas sprendimas pripažįstamas kitose valstybėse narėse nereikalaujant jokios specialios procedūros.“

Reglamentas Nr. 492/2011

- 5 Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnyje numatyta:
„1. Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, negali būti sudarytos skirtingos įdarbinimo ir darbo sąlygos, nei tos valstybės narės, kurioje jis dirba, piliečiams dėl jo pilietybės, ypač nustatant darbo užmokesčių ir atleidžiant iš darbo, o jam tampant bedarbiu – jį grąžinant arba vėl priimant į darbą.
2. Jis naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis, kaip ir vietiniai darbuotojai.“

<...>“

Reglamentas Nr. 883/2004

6 Reglamento Nr. 883/2004 8 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Bendrasis vienodo požiūrio principas yra ypač svarbus darbuotojams, negyvenantiems toje valstybėje narėje, kurioje jie dirba, tarp jų ir pasienio darbuotojams.“

7 Šio reglamento 1 straipsnyje nurodyta:

„Šiame reglamente:

<...>

f) „pasienio darbuotojas“ – bet kuris darbuotojas, kuris dirba pagal darbo sutartį arba savarankiškai vienos valstybės narės teritorijoje ir gyvena kitos valstybės narės teritorijoje, į kurią paprastai grįžta kasdien arba bent kartą per savaitę;

<...>

z) „išmoka šeimai“ – visos išmokos natūra arba pinigais, skirtos padengti šeimos išlaidoms, neįskaitant I priede nurodytų išankstinių išlaikymo ir specialių vaiko gimimo bei įvaikinimo išmokų.“

8 Minėto reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Šis reglamentas taikomas valstybės narės piliečiams, asmenims be pilietybės ir pabėgėliams, gyvenantiems vienoje iš valstybių narių, kuriems yra ar buvo taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai, bei jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.“

9 To paties reglamento 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

<...>

j) išmokas šeimai.“

10 Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje „Vienodas požiūris“ numatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus priklauso tos pačios išmokos ir prievolės, kaip ir tos valstybės piliečiams.“

Direktyva 2004/38/EB

- 11 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46; klaidų ištaisymas OL L 274, 2009, p. 47), 2 straipsnis suformuluotas taip:

„Šioje direktyvoje:

1. „Sąjungos pilietis“ – tai bet kuris asmuo, turintis valstybės narės pilietybę;
2. „šeimos narys“ – tai:
 - a) sutuoktinis;
 - b) partneris, su kuriuo Sąjungos pilietis sudarė registruotą partnerystę, remiantis valstybės narės teisės aktais, jei priimančioji valstybė narė traktuoja registruotą partnerystę kaip lygiavertę santuokai ir laikantis atitinkamuose priimančiosios valstybės narės teisės aktuose nustatytų reikalavimų;
 - c) piliečio ir sutuoktinio ar partnerio pagal b punkto apibrėžimą tiesioginiai palikuonys, kuriems nesukakę 21 metų amžiaus, arba išlaikytiniai;
 - d) piliečio ir sutuoktinio ar partnerio pagal b punkto apibrėžimą [išlaikomi tiesiosios aukštutinės giminystės linijos giminaičiai];

<...>“

Liuksemburgo teisė

- 12 Reikšmingos teisės nuostatos yra *Code de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos kodeksas) redakcijos, taikomos nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d., kai įsigaliojo *loi du 23 juillet 2016, portant modification du code de la sécurité sociale, de la loi modifiée du 4 décembre 1967 concernant l'impôt sur le revenu, et abrogeant la loi modifiée du 21 décembre 2007 concernant le boni pour enfant* (2016 m. liepos 23 d. Įstatymas, kuriuo iš dalies keičiamas Socialinės apsaugos kodeksas, iš dalies pakeistas 1967 m. gruodžio 4 d. Pajamų mokesčio įstatymas ir kuriuo panaikinamas iš dalies pakeistas 2007 m. gruodžio 21 d. Įstatymas dėl vaiko išmokos) (*Mémorial A*, 2016, p. 2348, toliau – kodeksas), 269 ir 270 straipsniai.
- 13 Kodekso 269 straipsnio „Skyrimo sąlygos“ 1 dalyje nurodyta:

„Nustatoma vaikų ateities išmoka, toliau vadinama „išmoka šeimai“.

Teisę gauti šeimos išmoką turi šie asmenys:

- a) kiekvienas Liuksemburge faktiškai nuolat gyvenantis ir teisėtą nuolatinę gyvenamąją vietą jame turintis vaikas;

- b) kiekvieno asmens, kuriam taikomi Liuksemburgo teisės aktai ir Sąjungos reglamentai arba kiti Liuksemburgo sudaryti socialinės apsaugos srities dvišaliai arba daugiašaliai susitarimai, kuriuose numatytas šeimos išmokų mokėjimas remiantis darbo vietos šalies teisės aktais, šeimos nariai, apibrėžti 270 straipsnyje. Šeimos nariai turi gyventi šalyje, kuriai taikomi nurodyti reglamentai ar kiti atitinkami teisės aktai.“
- 14 Šio kodekso 270 straipsnyje nurodyta:
„Taikant 269 straipsnio 1 dalies b punktą, asmens šeimos nariais laikomi ir teisę į šeimos išmoką igyja santuokoje gimę vaikai, ne santuokoje gimę vaikai ir šio asmens įvaikiai.“
- 15 To paties kodekso 273 straipsnio 4 dalyje, kiek tai susiję su šalyje gyvenančiais vaikais, nurodyta:
„Jeigu vaikas įkurdinamas teismo sprendimu, šeimos išmoka mokama fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuriam suteikta vaiko globa ir pas kurį yra teisėta vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta bei su kuriuo jis faktiškai ir nuolat gyvena.“
- Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas**
- 16 FV, kuris dirba Liuksemburge ir gyvena Belgijoje, turi pasienio darbuotojo statusą, taigi priklauso nuo Liuksemburgo šeimos išmokų sistemos. Nuo 2005 m. gruodžio 26 d. Belgijos teismo sprendimu vaikas FW buvo įkurdintas FV šeimoje.
- 17 2017 m. vasario 7 d. sprendimu CAE valdyba atgaline data nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. panaikino FV skirtas šeimos išmokas už vaiką FW, motyvuodama tuo, kad šis vaikas, neturintis giminystės ryšių su FV, nėra „šeimos narys“, kaip tai suprantama pagal kodekso 270 straipsnį.
- 18 *Conseil arbitral de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos arbitražo taryba, Liuksemburgas) pakeitė tą sprendimą ir perdavė bylą nagrinėti CAE.
- 19 2022 m. sausio 27 d. *Conseil supérieur de la sécurité sociale* (Aukštesnioji socialinės apsaugos taryba, Liuksemburgas) iš dalies pakeitė patvirtino 2017 m. vasario 7 d. CAE sprendimą. FV pateikė kasacinį skundą *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas, Liuksemburgas), t. y. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 20 Šis teismas paaikškino, kad pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus vaikas rezidentas turi tiesioginę teisę gauti šeimos išmokas. O vaikams nerezidentams tokia teisė numatyta tik kaip išvestinė teisė, suteikiama pasienio darbuotojo „šeimos nariams“; ši sąvoka neapima vaikų, teismo sprendimu įkurdintų tokio darbuotojo šeimoje.
- 21 Remdamasis 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimu *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)* (C-802/18, EU:C:2020:269) minėtas teismas kelia klausimą, ar toks skirtingas požiūris atitinka Sąjungos teisę. Iš tiesų iš to sprendimo matyti, kad sąvoka „pasienio darbuotojo vaikas“, galintis netiesiogiai naudotis socialinėmis lengvatomis, apima ir vaiką, susijusį giminystės ryšiais su atitinkamo darbuotojo sutuoktiniu ar registruotu partneriu, jei šis darbuotojas tą vaiką išlaiko.

- 22 Šiomis aplinkybėmis *Cour de cassation* (Kasacinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal SESV 45 straipsnyje ir [Reglamento Nr. 492/2011] 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą vienodo požiūrio principą, taip pat [Reglamento Nr. 883/2004] 67 straipsnį ir [Reglamento Nr. 987/2009] 60 straipsnį draudžiamos tokios valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias pasienio darbuotojai negali gauti šeimos išmokų, grindžiamų jų toje valstybėje narėje vykdomu darbu pagal darbo sutartį, už teismo sprendimu pas juos įkurdintus vaikus, nors visi teismo sprendimu įkurdinti vaikai, gyvenantys toje valstybėje narėje, turi teisę gauti šią išmoką, kuri mokama vaiką globojančiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, pas kurį yra vaiko teisėta gyvenamoji vieta ir su kuriuo jis faktiškai bei nuolat gyvena? Ar atsakymui į pateiktą klausimą gali turėti įtakos tai, kad pasienio darbuotojas šį vaiką išlaiko?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 23 Pateikdamas vienintelį prejudicinį klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 45 straipsnis ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos darbuotojas nerezidentas negali gauti šeimos išmokos, susijusios su tuo, kad jis dirba pagal darbo sutartį šioje valstybėje narėje, už pas jį teismo sprendimu įkurdintą ir jo globojamą vaiką, nors vaikas, kuris šioje valstybėje narėje buvo įkurdintas teismo sprendimu, turi teisę gauti šią išmoką, mokamą fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuriam suteikta vaiko globa, ir ar įtakos atsakymui į šį klausimą turi tai, kad darbuotojas nerezidentas išlaiko vaiką.
- 24 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ši byla susijusi tik su klausimu, ar valstybė narė, skirdama išmoką, pavyzdžiui, nagrinėjamą pagrindinėje byloje, gali taikyti skirtingas skyrimo sąlygas darbuotojui rezidentui ir darbuotojui nerezidentui.
- 25 Šiomis aplinkybėmis prejudicinis klausimas negali būti nagrinėjamas atsižvelgiant į Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnį ir Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnį, nes šios nuostatos susijusios ne su paties darbuotojo, o su jo šeimos narių, nuolat gyvenančių kitoje valstybėje narėje, situacija.
- 26 Primintina, kad SESV 45 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog darbuotojų judėjimo laisvė reiškia, kad įdarbinimo, darbo užmokesčio ir kitų darbo ir užimtumo sąlygų atžvilgiu panaikinama bet kokia valstybių narių darbuotojų diskriminacija dėl pilietybės. O Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis yra konkreti taip įtvirtintos vienodo požiūrio taisyklės išraiška specifinėje socialinių lengvatų suteikimo srityje, nes šioje nuostatoje nurodyta, kad darbuotojas, kuris yra vienos valstybės narės pilietis, kitų valstybių narių, kurių pilietybės jis neturi, teritorijoje naudojami tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai (šiuo klausimu žr. 2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *Jobcenter Krefeld*, C-181/19, EU:C:2020:794, 44 ir 78 punktus; taip pat 2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Chief Appeals Officer ir kt.*, C-488/21, EU:C:2023:1013, 49 punktą).
- 27 Paskui Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad, viena vertus, pagrindinėje byloje nagrinėjama šeimos išmoka yra susijusi su pasienio darbuotojo pagal darbo sutartį dirbamu darbu, todėl ji yra socialinė lengvata, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį. Kita vertus, tokia išmoka yra socialinės apsaugos išmoka, priskiriama prie Reglamento

- Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytų šeimos išmokų (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)*, C-802/18, EU:C:2020:269, 31 ir 40 punktus).
- 28 Taigi Teisingumo Teismas ne kartą yra priminęs, kad pagal SESV 45 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą vienodo požiūrio principą draudžiama ne tik tiesioginė diskriminacija dėl pilietybės, bet ir visos netiesioginės diskriminacijos formos, kuriomis, pritaikius kitus atskyrimo kriterijus, faktiškai pasiekiamas toks pat rezultatas (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)*, C-802/18, EU:C:2020:269, 54 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 29 Dėl principo, kuriuo grindžiama darbuotojų judėjimo laisvė, Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, kad, be kita ko, siekiant kuo labiau užtikrinti vienodą požiūrį į visus valstybės narės teritorijoje dirbančius asmenis, pagal Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnį, siejamą su šio reglamento 8 konstatuojamąja dalimi, asmeniui, kuris, be kita ko, dirba pagal darbo sutartį valstybėje narėje, paprastai taikomi tos valstybės narės teisės aktai ir pagal šį straipsnį jis turi gauti tas pačias išmokas kaip ir tos pačios valstybės piliečiai (šiuo klausimu žr. 2022 m. birželio 16 d. Sprendimo *Komisija / Austrija (Išmokų šeimai indeksavimas)*, C-328/20, EU:C:2022:468, 108 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 30 Kaip priminta šio sprendimo 26 punkte, Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas tas pats vienodo požiūrio principas ir numatyta, kad kitos valstybės narės darbuotojas naudojasi tomis pačiomis socialinėmis lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai.
- 31 Kadangi pasienio darbuotojai prisideda prie priimančiosios valstybės narės socialinės politikos finansavimo, dėl pagal darbo sutartį dirbamo darbo mokėdami šioje valstybėje mokesčius ir socialinio draudimo įmokas, jie turi turėti galimybę naudotis šeimos išmokomis, taip pat socialines ir mokesčių lengvatomis tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir vietiniai darbuotojai (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 14 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-542/09, EU:C:2012:346, 66 punktą; 2022 m. birželio 16 d. Sprendimo *Komisija / Austrija (Išmokų šeimai indeksavimas)*, C-328/20, EU:C:2022:468, 109 punktą ir 2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Chief Appeals Officer ir kt.*, C-488/21, EU:C:2023:1013, 71 punktą).
- 32 Nagrinėjamu atveju pagal taikomus nacionalinės teisės aktus darbuotojai nerezidentai pagrindinėje byloje nagrinėjama šeimos išmoka naudojami ne tokiomis pačiomis sąlygomis kaip darbuotojai rezidentai, kiek tai susiję su tokių darbuotojų šeimoje įkurdintais vaikais, nes, kitaip nei darbuotojas rezidentas, pasienio darbuotojas negauna šios išmokos už jo šeimoje įkurdintą ir jo globojamą vaiką.
- 33 Iš tiesų iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagal kodekso 269 straipsnio 1 dalies a punktą teisė į šeimos išmoką suteikiama visiems vaikams, faktiškai ir nuolat gyvenantiems Liuksemburge ir turintiems jame teisėtą gyvenamąją vietą. Dėl teismo sprendimu įkurdintų vaikų šio kodekso 273 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad tokio įkurdinimo atveju ši išmoka mokama fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuriam paskirta vaiko globa ir pas kurį vaikas teisėtai gyvena ir turi faktinę bei nuolatinę gyvenamąją vietą.
- 34 O pagal kodekso 269 straipsnio 1 dalies b punktą ir 270 straipsnį pasienio darbuotojui teisė į šeimos išmoką suteikia tik vaikai, kurie pagal pastarąją nuostatą laikomi šio darbuotojo šeimos nariais, būtent santuokoje gimę vaikai, ne santuokoje gimę vaikai ir šio asmens įvaikiai.

- 35 Šiomis aplinkybėmis vaikui, įkurdintam darbuotojo, pasinaudojusio teise laisvai judėti šeimoje, ir kurio teisėta gyvenamoji vieta yra pas šį darbuotoją, su kuriuo jis faktiškai ir nuolat gyvena, šeimos išmoka, kuri laikoma pasienio darbuotojui teikiama „socialine lengvata“, negali būti skirta, o įkurdinti vaikai, kurių teisėta gyvenamoji vieta ir faktinė bei nuolatinė gyvenamoji vieta yra pas darbuotojus priimančiosios valstybės narės piliečius, atvirkščiai, turi galimybę į ją pretenduoti. Toks skirtingas požiūris, galintis turėti didesnę neigiamą poveikį kitų valstybių narių piliečiams, nes nerezidentai dažniausiai neturi tos valstybės pilietybės, yra netiesioginė diskriminacija dėl pilietybės.
- 36 Aplinkybė, kad sprendimą dėl įkurdinimo priėmė ne atitinkamo darbuotojo priimančiosios valstybės narės teismas, o kitos valstybės narės teismas, tokiai išvadai įtakos neturi.
- 37 Iš tiesų Liuksemburgo kompetentingos institucijos privalo pripažinti kitos valstybės narės sprendimą dėl įkurdinimo ir suteikti jam tokią pačią teisinę galią kaip ir analogiškam nacionaliniam sprendimui. Tai matyti iš kartu aiškinamų Reglamento 2019/1111 2 straipsnio 2 punkto d papunkčio ir 30 straipsnio 1 dalies d punkto. Šios nuostatos atitinka iš esmės tapačias nuostatas, įtvirtintas 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243), kuris buvo taikomas tuo metu, kai įsigaliojo kodeksą iš dalies pakeitęs 2016 m. liepos 23 d. įstatymas, ir buvo panaikintas Reglamentu 2019/1111, 1 straipsnio 2 dalies d punkte ir 21 straipsnio 1 dalyje.
- 38 Tam, kad būtų pateisinama, šio sprendimo 35 punkte nurodyta netiesioginė diskriminacija turi būti tinkama teisėtam tikslui įgyvendinti ir neturi viršyti to, kas būtina šiam tikslui pasiekti (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 14 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-542/09, EU:C:2012:346, 55 ir 73 punktus; taip pat 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Caisse pour l'avenir des enfants (Pasienio darbuotojo sutuoktinio vaikas)*, C-802/18, EU:C:2020:269, 56 ir 58 punktus). Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodė jokio teisėto tikslo, kuriuo būtų galima pateisinti tokią netiesioginę diskriminaciją.
- 39 Taigi reikia konstatuoti, kad pagal SESV 45 straipsnį ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos darbuotojai nerezidentai, skirtingai nei darbuotojai rezidentai, negali gauti socialinės lengvatos, pavyzdžiui, pagrindinėje byloje nagrinėjamos šeimos išmokos, už jų šeimoje įkurdintus ir jų globojamus vaikus, kurių teisėta gyvenamoji vieta ir faktinė bei nuolatinė gyvenamoji vieta yra pas šiuos darbuotojus nerezidentus.
- 40 Galiausiai, kalbant apie tai, ar aplinkybė, kad darbuotojas nerezidentas išlaiko jo šeimoje įkurdintą ir jo globojamą vaiką, turi įtakos atsakymui į pateiktą klausimą, pakanka pažymėti, kad skiriant tokiam darbuotojui išmoką šeimai į šią aplinkybę gali būti atsižvelgta tik tuo atveju, jei taikytinuose nacionalinės teisės aktuose numatyta, kad tokia sąlyga taikoma skiriant šią išmoką darbuotojui rezidentui, globojančiam pas jį įkurdintą vaiką, nes priešingu atveju būtų pažeistas vienodas požiūris į pasienio darbuotojus.
- 41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad SESV 45 straipsnis ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos darbuotojas nerezidentas negali gauti šeimos išmokos, susijusios su tuo, kad jis dirba pagal darbo sutartį šioje valstybėje narėje, už pas jį teismo sprendimu įkurdintą ir jo globojamą vaiką, nors minėtoje valstybėje narėje teismo sprendimu

įkurdintas ir nuolat gyvenantis vaikas turi teisę gauti šią išmoką, mokamą fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuriam suteikta šio vaiko globa. Skiriant darbuotojui nerezidentui šeimos išmoką už jo šeimoje įkurdintą vaiką, į aplinkybę, kad jis išlaiko pas jį įkurdintą vaiką, gali būti atsižvelgta tik tuo atveju, jei taikytinuose nacionalinės teisės aktuose numatyta, kad tokia sąlyga taikoma skiriant šią išmoką darbuotojui rezidentui, globojančiam jo šeimoje įkurdintą vaiką.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

SESV 45 straipsnis ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio 2 dalis

turi būti aiškinami taip:

pagal juos draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos darbuotojas nerezidentas negali gauti šeimos išmokos, susijusios su tuo, kad jis dirba pagal darbo sutartį šioje valstybėje narėje, už pas jį teismo sprendimu įkurdintą ir jo globojamą vaiką, nors minėtoje valstybėje narėje teismo sprendimu įkurdintas vaikas turi teisę gauti šią išmoką, mokamą fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuriam suteikta šio vaiko globa. Skiriant darbuotojui nerezidentui šeimos išmoką už jo šeimoje įkurdintą vaiką, į aplinkybę, kad jis išlaiko pas jį įkurdintą vaiką, gali būti atsižvelgta tik tuo atveju, jei taikytinuose nacionalinės teisės aktuose numatyta, kad tokia sąlyga taikoma skiriant šią išmoką darbuotojui rezidentui, globojančiam jo šeimoje įkurdintą vaiką.

Parašai.